

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 14Co/79/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1217217715
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 10. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Darina Kuchtová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2020:1217217715.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Dariny Kuchtovej a členov senátu JUDr. Dariny Kriváňovej a Mgr. Jany Janics Bajánkovej, v právnej veci žalobcu: G.. P. C., nar. XX.XX.XXXX, J. tehelná XXXX/XX, D., zast. Ulianko & partners, s.r.o., Nám. SNP 37, Zvolen, IČO: 36 856 517 proti žalovanému: SPP - distribúcia, a.s., Mlynské nivy 44/b, 825 11 Bratislava, IČO: 35 910 739, zast. JUDr. Emil Molnár, advokát, Záhradnícka 9, 811 07 Bratislava, IČO: 36 076 180, v konaní o náhradu mzdy z neplatného skončenia pracovného pomeru, na odvolanie žalovaného proti uzneseniu Okresného súdu Bratislava II v Bratislave zo dňa 02.07.2019, č.k. 14C/58/2017-180, takto

rozhodol:

Krajský súd v Bratislave uznesenie Okresného súdu Bratislava II v Bratislave zo dňa 02.07.2019, č.k. 14C/58/2017-180 v napadnutej časti m e n í tak, že žalovaný má nárok na náhradu trov prvoinštančného konania v rozsahu 100 %.

Žalovaný má nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100%.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie konanie vo veci o náhradu mzdy z neplatného skončenia pracovného pomeru zastavil a o trovách prvoinštančného konania rozhodol tak, že žiadna zo strán sporu nemá právo na náhradu trov konania. Predmetom žaloby bola náhrada mzdy z neplatného skončenia pracovného pomeru, ktorú podal žalobca na súd prvej inštancie dňa 26.09.2017. Dňa 17.06.2019 zobral žalobca žalobu späť po tom, čo po podaní návrhu žalobcu v inom konaní o určení neplatnosti pracovného pomeru, (o ktorom súd prvej inštancie rozhodol uznesením zo dňa 25.04.2019, č.k. 10Cpr/4/2014-547 tak, že žalobu v celom rozsahu zamietol), žalobca, keďže došlo k zamietnutiu žaloby, nevidel dôvod v pokračovaní tohto konania. Súd prvej inštancie o zastavení konania rozhodol s poukazom na ust. § 144 a § 145 ods. 1 CSP.

2. Pokiaľ sa týka trov prvoinštančného konania súd prvej inštancie poukázal na ust. § 256 ods. 2 CSP a ust. § 257 CSP s odôvodnením, že o nároku na náhradu trov konania rozhodol v súlade s ust. § 256 CSP, a contario spolu s § 257 CSP, keď žiadna zo strán sporu procesne nezavinila zastavenie konania.

3. Proti tomuto uzneseniu v zákonom stanovenej lehote podal odvolanie žalovaný, prostredníctvom svojho právneho zástupcu a žiadal, aby odvolací súd v časti výroku o náhrade trov prvoinštančného konania zmenil napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie a to tak, že žalovanému sa priznáva nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. Zároveň si uplatnil i nárok na náhradu trov odvolacieho konania. Žalovaný zdôraznil, že k zastaveniu súdneho konania o náhradu mzdy z neplatného skončenia pracovného pomeru došlo v dôsledku späťvzatia žaloby, ktoré podal žalobca dňa 17.06.2019. Žalobca vzal žalobu späť po tom, čo žalobca zobral späť v celom rozsahu aj žalobu v konaní o neplatnosť skončenia pracovného pomeru vedenom na Okresnom súde Bratislava II pod sp. zn. 10Cpr/4/2014 a to v čase po vydaní uznesenia o zamietnutí žaloby. Späťvzatie žaloby u žalobcu tak bolo motivované

neúspechom v konaní o neplatnosť skončenia pracovného pomeru. Späťvzatie žaloby bolo vykonané v rámci dispozičného práva žalobcu, nebolo dôsledkom správania sa žalovaného sa. Žalobca mohol náhradu mzdy žalovať aj v konaní o neplatnosť skončenia pracovného pomeru, avšak tak neučinil. Naopak podal osobitnú žalobu, ktorá bola podaná predčasne z dôvodu, že od výsledku sporu o neplatnosť skončenia pracovného pomeru závisí aj jeho úspech, či neúspech v konaní o náhradu mzdy z neplatného skončenia pracovného pomeru.

4. Žalovaný vytkol súdu prvej inštancie, že vec nesprávne právne posúdil (§ 365 ods. 1 písm. h) CSP), keď napriek tomu, že žalobca procesne zavinil zastavenie konania, žalovanému nepriznal plnú náhradu trov konania. Aplikácia ust. § 257 CSP musí mať vždy výnimočný charakter a musí byť založená na dôvodoch hodných osobitného zreteľa. Ustanovenie § 257 CSP súd prvej inštancie žiadnym spôsobom neodôvodnil, závery súdu prvej inštancie sú preto nepreskúmateľné.

5. K odvolaniu sa písomne vyjadril, prostredníctvom svojho právneho zástupcu, žalobca a žiadal, aby odvolací súd uznesenie súd prvej inštancie v napadnutom rozsahu ako zákonné a správne potvrdil. Žalobca uviedol, že odvolanie žalovaného je nedôvodné, keď právne závery súdu prvej inštancie sú obsiahnuté v uznesení a sú v súlade so skutkovými zisteniami, ale aj s právnymi predpismi. Navyše uznesenie je nie len zákonné, správne, ale aj spravodlivé.

6. Žalobca uviedol, že bol nútený podať žalobu na náhradu mzdy, keďže z dôvodu dlhotrvajúceho sporu o neplatnosť skončenia pracovného pomeru mohlo dôjsť k uplynutiu premlčacej doby nároku žalobcu na náhradu mzdy z neplatného skončeného pracovného pomeru. Ak by v konaní o neplatnosť skončenia pracovného pomeru sp. zn. 10Cpr/4/2014 bol žalobca úspešný a zároveň by nedošlo k podaniu žaloby o náhradu mzdy, žalobca by sa nemohol úspešne domáhať nároku na náhradu mzdy z neplatného skončenia pracovného pomeru od žalovaného. Zdôraznil, že obe strany v tomto konaní zhodne navrhli, aby súd prerušil konanie až do právoplatného skončenia konania o neplatnosť skončenia pracovného pomeru sp. zn. 10Cpr/4/2014, aby stranám sporu nevznikli zbytočné trovy konania. Podľa žalobcu sú splnené predpoklady uvedené v ust. § 257 CSP, pretože sú dané dôvody hodné osobitného zreteľa na nepriznanie náhradu trov, vzhľadom na výnimočné okolnosti a charakter vedeného sporu, či neprimeranú tvrdosť a spravodlivosť takého rozhodnutia, ktoré je síce zákonné, ale zároveň vykazuje i rozpor s dobrými mravmi, prípadne je voči jednej zo strán nespravodlivé.

7. K vyjadreniu žalobcu sa písomne vyjadril žalovaný s tým, že sa pridriava svojho odvolania a žiada, aby odvolací súd rozhodol v zmysle odvolacieho petitu. Uviedol, že i keď nárok na náhradu mzdy v prípade neplatného skončenia pracovného pomeru podlieha premlčaniu v 3-ročnej premlčacej lehote, tento nárok sa premlčiava postupne, keď sa premlčujú jednotlivé náhrady mzdy za ten ktorý mesiac, za ktorý sú požadované. Navyše náhradu mzdy je možné priznať najviac za čas 36 mesiacov a preto žalobca nebol nútený podať žalobu o náhradu mzdy predtým, než by bolo právoplatne meritórne rozhodnuté o otázke neplatnosti skončenia pracovného pomeru. Ak by žalobca vyčkal na právoplatne skončenie konania o neplatnosť skončenia pracovného pomeru a žalobu o náhrade mzdy by podal až následne, súd by mu mohol priznať nárok najviac za 36 mesiacov. Zdôraznil, že je vecou procesnej taktiky, kedy a akým spôsobom si strana sporu uplatní svoje práva. Žalobca podával žalobu o náhradu mzdy v čase, keď o neplatnom skončení pracovného pomeru nebolo rozhodnuté s končenu platnosťou a musel si byť vedomý, že žaloba je podaná predčasne a preto bezpochyby musí znášať dôsledky stanovenej procesnej taktiky. Zdôraznil, že ust. § 257 CSP je možné použiť len výnimočne a zároveň sa má vykladať prísne, reštriktívne.

8. Krajský súd v Bratislave ako súd odvolací, ktorý bol viazaný dôvodmi odvolania (§ 379 a § 380 Civilného sporového poriadku), preskúmal uznesenie súdu prvej inštancie v jeho napadnutej časti, prejednal odvolanie bez nariadenia pojednávania a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného je dôvodné.

9. Z obsahu spisu vyplýva, že žalobca sa žalobu zo dňa 26.09.2017 domáhal náhrady mzdy z neplatného skončenia pracovného pomeru, pričom následne podaním zo dňa 17.06.2018 vzal žalobu v celom rozsahu späť a žiadal, aby súd prvej inštancie konanie zastavil. Späťvzatie odôvodnil skutočnosťou, že žalobca vzal späť aj žalobu v konaní vedenú na Okresnom súde Bratislava II pod sp. zn. 10Cpr/4/2014 o neplatnosť skončenia pracovného pomeru žalobcu u žalovaného, ktorého výsledok je základným predpokladom pre rozhodnutie v tomto spore. Súd prvej inštancie konanie vo veci zastavil podľa § 144

a § 145 ods. 1 CSP, a o trovách prvoinštančného konania rozhodol s poukazom na ust. § 256 ods. 2 CSP a ust. § 257 tak, že žiadna zo strán sporu nemá právo na náhradu trov konania s odôvodnením, že žiadna zo strán sporu procesne nezavinila zastavenie konania.

10. Podľa § 256 ods. 1 CSP ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

11. Podľa § 257 CSP výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa.

12. Ustanovenie § 256 je ustanovením o zásade procesnej zodpovednosti za zavinenie, to znamená, že trovy je povinná nahradiť tá zo strán konania, ktorá zaviní zastavenie konania. Je potrebné zdôrazniť, že pokiaľ sa týka procesného zavinenia, toto sa posudzuje výlučne len z procesného hľadiska, pričom rozhodujúcimi skutočnosťami na posúdenie takejto zodpovednosti sú tie, ktoré vznikli po začatí konania. Zavinenie môže existovať buď na strane žalobcu, alebo na strane žalovaného, pričom zavinenie spočíva v porušení procesných povinností. V danom prípade žalobca, ktorý podal žalobu, následne bez vecného rozhodnutia súdom, zobral žalobu v celom rozsahu späť. Takéto späťvzatie žaloby, ktoré je procesným úkonom, má za následok zastavenie konania. Ak súd zastaví konanie v dôsledku späťvzatia žaloby, je potrebné, aby sa zaoberal pri rozhodovaní o náhrade trov konania otázkou, či niektorá zo strán sporu nezavinila, že konanie muselo byť zastavené. Keďže nárok na náhradu trov je nárokom, ktorý vyplýva z procesného práva, otázku, či išlo o dôvodne podanú žalobu, je nevyhnuté posudzovať len z procesného hľadiska, a teda z hľadiska vzťahu výsledku správania žalovaného k požiadavkám žalobcu. Ide o to, či žalobca uspel s uplatnením nároku alebo nie. Súd neskúma pri späťvzatí žaloby, či bol žalobca v meritórnom rozhodnutí úspešný alebo nie.

13. Vzhľadom na vyššie uvedené, súd prvej inštancie v zmysle vyššie uvedeného nepostupoval a vec právne odôvodnil ustanovením § 256 ods. 2 CSP. Následne súd prvej inštancie poukázal na ust. § 257 CSP, ktoré však nedostatočne odôvodnil.

14. Podľa § 257 CSP výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa. Toto zákonné ustanovenie predstavuje odchýlku zo zásady zodpovednosti za výsledok (§ 255 CSP), ale aj zo zásady zodpovednosti za zavinenie (§ 256 ods. 1 CSP). Podľa tohto ustanovenia súd nemusí zaviazat' neúspešnú stranu sporu nahradiť trovy konania úspešnej strane, resp. nemusí zaviazat' stranu, ktorá spôsobila vznik trov svojím zavineným, aby tieto trovy nahradila protistrane. I keď dôvody hodné osobitného zreteľa a ani výnimočné okolnosti Civilný sporový poriadok neuvádza, a výklad týchto podmienok sa necháva na súdnej praxi, predsa odvolací súd uvádza, že toto ustanovenie nie je možné považovať za také ustanovenie, ktoré by zakladalo jeho voľnú možnosť aplikácie. Súd je povinný skúmať, či v prejednávanej veci existujú zvláštne okolnosti hodné osobitného zreteľa, avšak toto ustanovenie nie je možné si vykladať tak, že je naň možné prihliadať kedykoľvek bez zreteľa na základne zásady rozhodovania o trovách konania. Priamo z textu zákonného ustanovenia vyplýva, že súd by mal podľa neho rozhodnúť iba vo výnimočných prípadoch. V prípade, že súd poukáže na ustanovenie a rozhodne podľa ustanovenia § 257 je povinný dôsledne odôvodniť dôvody hodné osobitného zreteľa, čo súd prvej inštancie v danom rozhodnutí opomenul. Z odôvodnenia rozhodnutia súdu prvej inštancie nevyplýva, prečo sa súd prvej inštancie odklonil od ust. § 256 ods. 1 CSP, keď späťvzatie žaloby procesne zavinil žalobca, a svoje rozhodnutie o nepriznaní trov prvoinštančného konania odôvodnil len tým, že žiadna zo strán sporu procesne nezavinila zastavenie konania. Podľa odvolacieho súdu toto konštatovanie súdu prvej inštancie neobstojí, keď k procesnému zastaveniu konania došlo zo strany žalobcu, pričom zavinenie je potrebné posudzovať len z procesného hľadiska a nie podľa hmotného práva z dôvodu, že v opačnom prípade by išlo o posúdenie dôvodnosti uplatneného nároku vo veci samej. Ak žalobca zobral žalobu späť zásadne platí, že zavinil zastavenie konania a je preto povinný uhradiť žalovanému jeho trovy. Dôvody, pre ktoré žalobca vzdal žalobu späť a ani dôvody uvedené vo vyjadrení sa k odvolaniu nepovažuje odvolací súd za dôvody hodné osobitného zreteľa, keď v danej veci nešlo o výnimočné okolnosti prípadu, pre ktoré by bolo potrebné vec v časti náhrady trov konania posúdiť podľa § 257 CSP. Odvolací súd dáva do pozornosti i nález Ústavného súdu SR I.ÚS 153/2018, zo dňa 18.07.2018.

15. Vzhľadom na vyššie uvedené preto odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie v jeho napadnutej časti zmenil tak, ako je uvedené vo výroku tohto uznesenia a to v súlade s ust. § 388 CSP, keďže neboli podmienky na jeho potvrdenie, ani na jeho zrušenie.

16. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa ust. § 396 ods. 1 CSP, v spojní s ust. § 255 ods. 1 CSP tak, že žalovanému, ktorý bol úspešný v odvolacom konaní priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %. O výšky náhrady trov odvolacieho konania rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník v súlade s ust. § 262 ods. 2 CSP.

17. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).
Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b/ ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c/ strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a/ pri riešení ktorej sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b/ ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c/ je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c/ je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a/ a b/ (§ 422 ods. 1 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii (§ 427 ods. 1 prvá veta CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

Dovolať musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolaťeľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a/ dovolaťeľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b/ dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná, má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c/ dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná, má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).